

4.3 ความสำคัญของศีลธรรม จริยธรรมและค่านิยม

- ศีลธรรม จริยธรรมและค่านิยมคือสิ่งที่กำหนดมาตรฐานความประพฤติของสมาชิกในสังคม ให้ปฏิบัติตามแนวทางที่สังคมได้กำหนดว่าเป็นสิ่งดีงาม เหมาะสมกับสภาพสังคมนั้น ๆ รวมทั้งเป็นมาตรฐานที่เซตัดสินการกระทำว่าถูกหรือผิด ดีหรือชั่ว ในสังคม เพื่อให้สังคมดำรงอยู่ได้อย่างปกติสุข ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่มีอยู่คู่กับการดำเนินชีวิตเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับร่วมกัน

- ค่านิยม และจริยธรรม ที่เป็นตัวกำหนดความเชื่อของแต่ละบุคคล เป็นค่านิยมและจริยธรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ช่วยในการพัฒนาสังคม รวมทั้งบุคคลให้มีความตั้งมั่นอยู่ในความดี ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความกตัญญูรู้คุณ ความมีวินัย ความกล้าหาญ และความเชื่อมั่นในคำสอนของศาสนา จะต้องเป็นค่านิยมและจริยธรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการละเว้นการกระทำที่ชั่ว อันเป็นสิ่งที่สมาชิกของสังคมมีความศรัทธา ยึดถือเป็นแบบแผน แบบอย่างการดำรงชีวิต

ตัวกำหนดความเชื่อของแต่ละบุคคลเพื่อขจัดความขัดแย้งค่านิยมและศีลธรรมที่เป็นตัวกำหนดความเชื่อของแต่ละบุคคลเพื่อขจัดความขัดแย้ง

1) การรู้จักเคารพในความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่น มีความสำนึกในสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นของตนเองและผู้อื่น เป็นการยอมรับสติปัญญา ความคิดเห็นของผู้อื่นเท่ากับของตน โดยไม่หลอกตนเอง หรือมีความดีใจอันเอาแต่ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ และเหยียดหยามผู้อื่น เป็นการฝึกให้เป็นคนมีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นรอบด้าน แลวนำมาพิจารณา ด้วยตนเอง เพื่อขจัดปัญหาความขัดแย้ง

2) มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่น หมายถึงมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง เพื่ออยู่ในความไม่ประมาท ขยันขันแข็งในหน้าที่การงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งมีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตรงไปตรงมาอย่างสม่ำเสมอ ไม่คิดโกงหรือคิดทรยศหักหลัง หรือชักชวนไปในทางเลื่อมเสีย เพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตัว

3) ความมีวิจรรย์ญาณในการตัดสินปัญหาต่าง ๆ หรือความมีเหตุผลในการพิจารณา ไตร่ตรอง ไม่หลงเชื่อสิ่งใต้ง่าย ๆ รู้จักควบคุมกาย วาจา โดยใช้สติอย่างรอบคอบ ไม่ทำตามอารมณ์ มีจิตใจสงบเยือกเย็น ไม่วู่วาม สามารถรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นที่ขัดแย้งกับตนอย่างใจกว้าง ไม่แสดงความโกรธหรือไม่พอใจไม่มีริษยา

ตัวกำหนดความเชื่อของแต่ละบุคคลเพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ค่านิยมและจริยธรรมที่เป็นตัวกำหนดความเชื่อของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติสุข

1) การไม่เบียดเบียนและก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ทั้งการเบียดเบียนทางกาย วาจา ใจ เช่น การใช้คำพูดที่ส่อเสียด เยาะเย้ยถากถาง ดูหมิ่นผู้อื่น รวมทั้งการกลั่นแกล้ง ทำลายทรัพย์สินผู้อื่น

2) ความเสียสละ โดยเป็นผู้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน ลดละความเห็นแก่ตัว ช่วยเหลือผู้อื่นในยามที่มีความจำเป็นได้ทั้งกำลังกาย และกำลังทรัพย์ หรือกำลังทางสติปัญญา เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมโดยรวม

3) มีความกล้าหาญทางคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรม และละเลิกไม่กระทำความผิดอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ตนเอง และส่วนรวม หรือทำให้ตนเองและส่วนรวมเสียผลประโยชน์ก็ตาม